

CONFERINȚA ȘCOLILOR DOCTORALE

Spațiul sonor contemporan: creație, interpretare, reflecție

-Secțiunea Muzică-

3-4 decembrie, 2025

COMITETUL ȘTIINȚIFIC și de ORGANIZARE

Prof. univ. dr. Cezara Petrescu
Prof. univ. dr. Laura Vasiliu
Prof. univ. dr. Ciprian Ion
Conf. univ. dr. Gabriela Vlahopol
Conf. univ. dr. Diana-Beatrice Andron
Conf. univ. dr. Loredana Iațeșen
Asist. univ. dr. Izabela Vieriu
Asist. univ. drd. Oana-Diana Zamfir
Asist. univ. drd. George Coman

Tehnoredactare și editare program:

Conf. univ. dr. Loredana Iațeșen
Conf. univ. dr. Diana- Beatrice Andron

Promovare eveniment, afiș:

muzicolog drd. Oana Zamfir
muzicolog dr. Dalia Persic-Rusu
ing. Victor Dănilă

Proiect CNFIS-FDI-2025-F-0091

© 2025 Editura Artes

Str. Costache Negruzzi, nr. 7-9, 700126, România

Tel.: 0040-232.212.549

Fax: 0040-232.212.551

e-mail: editura.artes@unage.ro, artes@arteiasi.ro

© Copyright 2025, Facultatea de Interpretare, Compoziție și Studii Muzicale Teoretice

Conferința Școlilor Doctorale

Secțiunea Muzică

Spațiul sonor contemporan: creație, interpretare, reflecție

Conferința își propune să deschidă un dialog amplu asupra felului în care sunetul se manifestă și se transformă în actualitatea noastră tensionată și diversă. Traversăm un prezent în care zgomotul urban, tehnologiile emergente, mediile digitale și modificările culturale rapide reconfigurează fundamental modul în care se cântă, se ascultă, se compune – se dă sens lumii prin intermediul sunetului. Într-o societate marcată de mobilitate, fragmentare și constantă suprapunere de stimuli, spațiul sonor se expandează, devenind un teritoriu care solicită atenție, responsabilitate estetică și capacitatea de a (re)interpreta complexitatea.

Creația sonoră contemporană se hrănește din această realitate dinamică, transformând provocările momentului în material artistic fertil. Sunetul devine metodă de investigare, de exprimare și de provocare a limitelor percepției. În același timp, interpretarea capătă valențe noi, depășind actul redării muzicale și intrând în relație cu contextul plurinivelar în care are loc. Reflecția devine tot mai necesară pentru a sprijini înțelegerea acestor procese, pentru a discuta critic impactul

lor asupra culturii, identității și memoriei colective, pentru a le descifra sensurile.

Prin reunirea compozitorilor, interpreților și teoreticienilor, dialogul interdisciplinar promite să fie incitant, cercetarea doctorală demonstrând încă o dată că nu este doar un demers academic complex, ci unul cultural, puternic ancorat în realitate.

PROGRAM

Miercuri, 3 decembrie, 2025, sala Symposion

Spațiul sonor contemporan: creație, interpretare, reflecție

Ora 9.15

Deschiderea Conferinței

Lansare volum: *Cercetarea doctorală ca act cultural*,
Editura Artes, Iași, 2025

Moderator: prof. univ. dr. **Cezara Petrescu**

Invitați: prof. univ. dr. **Laura Otilia Vasiliu**
conf. univ. dr. **Diana Beatrice-Andron**

Ora 10.00

***Leagăne, balamale și Tik Tok:
poetica mecanicii vii și micropeisajele din propria creație***

Keynote speaker, Prof. univ. dr. GABRIEL ALMAȘI

Universitatea de Vest, Timișoara

Născut în 1977 la Arad, **Gabriel Almași** este una dintre prezențele marcante ale muzicii contemporane românești. Parcursul său artistic începe la Facultatea de Muzică și Teatru a Universității de Vest din Timișoara, secția Pedagogie Muzicală (1996–2001), perioadă în care, pe lângă studiile formale, a beneficiat de îndrumarea lui Remus Georgescu, în cadrul unor cursuri de compoziție în afara programei universitare. Dorința de a aprofunda domeniul l-a condus către Universitatea Națională de Muzică din București, unde, între 2002 și 2006, a studiat compoziția sub coordonarea prof. univ. dr. habil. Dan Dediș. Formarea sa a fost completată prin participarea la cursurile internaționale susținute de Kevin Erste și Gregory Mertl (Cornell University, Syracuse University), desfășurate la Timișoara în 2010. În 2013, și-a încheiat traseul academic cu titlul de Doctor în Muzică, obținut la UNMB.

Creația lui Gabriel Almași acoperă o gamă stilistică amplă: lucrări simfonice, piese camerale, repertoriu solistic și muzică de teatru. Partiturile sale au fost interpretate în numeroase festivaluri și concerte din România, dar și în Statele Unite, Germania, Olanda, Canada, Albania, Italia, Ucraina, Elveția, Ungaria, Republica Moldova și Regatul Unit, confirmând atractivitatea internațională a scriiturii sale. Recunoașterile profesionale — Premiul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România pentru muzică simfonică (2021) și Premiul Academiei Române (2022) — certifică originalitatea, profunzimea și relevanța unei creații aflate în continuă evoluție.

Ora 11.00

Round Table

Ansamblul *TimbrIS* și invitații săi

Across the soundscapes. Rețele de sonorități românești

Coordonator:

Asist. univ. dr. **Izabela Vieriu**, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Invitați:

Prof. univ. dr. **Ciprian Ion**, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Conf. univ. dr. **Gabriel Mălăncioiu**, Universitatea de Vest, Timișoara

Lector univ. dr. **Alexandru Ștefan Murariu**, Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca

Drd. **Carla Maria Antonesei**, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Lector univ. dr. **Andreea Cucu-Burda**, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Lector univ. dr. **Zaharia Hojbotă**, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Asist. univ. dr. **Bogdan Onofrei**, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Discuția propune o privire amplă asupra statutului muzicii contemporane în peisajul actual, analizând modul în care compozitorii, interpreții și instituțiile culturale participă la definirea unui limbaj muzical în continuă transformare. Din perspectivă componistică, masa rotundă urmărește să exploreze felul în care noile generații se raportează la tradiția secolului XX, la tendințele internaționale și la necesitatea elaborării unui discurs personal într-un spațiu deja dens și plurivocal. Se discută despre influențele estetice dominante, despre echilibrul dintre experiment și rigoare, precum și despre întrebarea esențială a originalității în creația contemporană.

În egală măsură, interpretarea muzicii noi ridică provocări distincte, ce țin de tehnici extinse, de înțelegerea timbrului ca material structural și de colaborarea directă dintre compozitor și interpret. Rolul ansamblurilor specializate – precum TimbrIS – devine determinant în promovarea și formarea unui repertoriu coerent, dar și în dezvoltarea unei relații vii cu publicul. Se analizează modul în care interpretarea poate influența receptarea muzicii contemporane, în special atunci când este însoțită de contextualizare, discurs explicativ sau formule alternative de prezentare.

Un alt punct major este cel managerial și instituțional: sustenabilitatea proiectelor de muzică contemporană depinde de capacitatea de a construi parteneriate, de a găsi modele viabile de finanțare și de a defini strategii de comunicare atractive pentru un public divers. Universitățile, centrele de cercetare și organizațiile culturale sunt chemate să asigure vizibilitate și continuitate acestui domeniu, contribuind la formarea unui ecosistem cultural dinamic și competitiv, conectat la tendințele europene.

Dimensiunea educațională este, la rândul ei, esențială. Masa rotundă își propune să analizeze modul în care publicul tânăr și foarte tânăr se raportează la muzica contemporană, identificând atât barierele percepției, cât și metodele prin care aceste bariere pot fi diminuate. Se va discuta despre mediile digitale, despre interdisciplinaritate, despre formatele interactive și despre potențialul platformelor online în apropierea copiilor și adolescenților de repertoriul recent. În acest context, se evidențiază importanța educației muzicale și culturale, care poate orienta generațiile tinere spre o înțelegere mai profundă și mai deschisă a fenomenului muzicii noi.

Ciprian Andrei Ion este compozitor, pianist și dirijor, profesor universitar și Decan al Facultății de Interpretare, Compoziție și Studii Muzicale Teoretice a Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, unde predă Contrapunct și Compoziție. Absolvent al secțiilor de pian,

compoziție și dirijat ale aceleiași instituții, și-a completat formarea prin doctoratul susținut în 2008, urmat de studii postdoctorale în cadrul proiectului MIDAS (UNMB). Activității sale componistice i-a fost acordată recunoaștere națională prin Premiul UCMR pentru lucrare vocal-instrumentală (2019), iar experiența artistică și academică l-au recomandat pentru funcții de conducere, fiind director al Departamentului de Studii Muzicale Teoretice (2012–2020) și, din 2020, Decan al Facultății de Interpretare, Compoziție și Studii Muzicale Teoretice.

Gabriel Mălăncioiu este una dintre cele mai vizibile și versatile personalități ale creației contemporane românești, muzica sa fiind interpretată pe cinci continente, în peste 300 de concerte. Lucrările lui au fost prezentate de ansambluri de prestigiu precum Neue Vocalsolisten Stuttgart, Slovenian Chamber Choir sau Ansamblul Aventure, sub bagheta unor dirijori precum Michael Wendeborg, Huba Hollókői și Martina Batič. Este membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România și implicat în organizații internaționale precum *Vox Novus* (SUA), *La Villa des Compositeurs* (Franța/Italia) și *Society of Composers* (SUA). Partiturile sale sunt publicate la Universal Edition, una dintre cele mai importante edituri de muzică contemporană.

Scriitura lui Mălăncioiu se distinge prin intensitate expresivă, simbolism și o preocupare constantă pentru complementarități timbrale și conceptuale. Lucrarea *Lumina* (2025), inspirată de un fragment din poezia *Stalactita* de Lucian Blaga, explorează relația dintre lumină și întuneric, dintre pace și neliniște, într-un discurs construit pe alternanțe și interferențe ce generează un relief sonor interiorizat, aproape ritualic. În plan academic, Gabriel Mălăncioiu predă *Stilistica interpretării muzicii contemporane*, *Orchestrație* și *Analize muzicale* la Universitatea de Vest din Timișoara, contribuind în mod constant la consolidarea dialogului dintre compozitori, interpreți și scena muzicală contemporană.

Alexandru Ștefan Murariu este reprezentantul unei generații de compozitori formați într-un cadru academic solid, absolvind studiile de licență, masterat și doctorat la Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, sub îndrumarea compozitorului Adrian Pop. Recunoscut pentru maturitatea stilului său încă din perioada studenției, Alexandru Murariu a câștigat în anii 2014 și 2018 Premiul pentru muzică de

cameră și simfonică în cadrul Concursului Internațional „George Enescu”, iar în 2024 a fost distins cu Premiul „George Enescu” al Academiei Române, pentru lucrarea *Espaces VIII*. În 2020, înființează ansamblul de muzică contemporană *Coulers*, cu care promovează în mod activ creația românească actuală, inclusiv prin turnee internaționale – unul dintre punctele culminante fiind concertul susținut pe scena Filarmonicii din Berlin în 2023.

În creația sa, urmărește adesea îmbinarea surselor literare, a tradițiilor muzicale și a tehnicilor moderne, într-o arhitectură densă, polifonică și rafinată. Un exemplu este piesa *Colind* (2025), inspirată atât de poezia lui Lucian Blaga, cât și de colindele pentru pian ale lui Béla Bartók, lucrare construită pe un traseu variațional multiplu – timbral, structural și armonic –, în care starea contemplativă și densitatea discursului se întâlnesc într-o estetică ce privilegiază reveria și introspecția. În prezent, Alexandru Murariu este lector universitar doctor la Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima”, unde contribuie activ la formarea noii generații de compozitori.

Emanuela Izabela Vieriu (n. 1992) este compozitoare, dirijoare și asistent universitar la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, unde predă cursuri de *Compoziție*, *Muzică de film* și *Contrapunct (palestrinian și bachian)*. A absolvit, în cadrul aceleiași instituții, studiile de licență, masterat și doctorat, obținând o dublă specializare în *Compoziție clasică* (2015) și *Dirijat orchestră* (2016), sub îndrumarea prof. univ. dr. Ciprian Andrei Ion și conf. univ. dr. Dumitru Goia. În 2017 și-a finalizat studiile de master, iar în 2021 a susținut teza de doctorat intitulată „*Muzica de film: coduri, convenții și interferențe stilistice*”, pentru care a primit distincția *Summa cum laude*.

Activitatea sa universitară îmbină cercetarea teoretică cu practica artistică, concentrându-se asupra limbajelor muzicii de film, a relației dintre muzică și imagine și a rolului expresiv al tehnologiei în procesul componistic contemporan. Cursul de *Muzică de film* reprezintă o extensie a cercetării doctorale, oferind studenților posibilitatea de a analiza codurile și convențiile muzicii cinematografice în raport cu genurile, subgenurile și structurile narative specifice.

De-a lungul formării și activității sale, a participat la numeroase masterclass-uri, conferințe și festivaluri, precum și la proiecte

internaționale de mobilitate și cooperare artistică (Erasmus+, FDI, Nordic Wellbeing Academy). A organizat și coordonat ateliere de compoziție destinate studenților și publicului pasionat de creația muzicală. Este membră a *Alliance for Women Film Composers*, a *World Soundtrack Academy Gent* și membră stagiară a *Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (UCMR)*.

Zaharia Hojbotă începe studiile muzicale la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava, secția clarinet. Finalizează studiile de licență, masterat și doctorat în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași. În prezent este lector univ. dr. în cadrul aceleiași universități. În această perioadă se remarcă prin numeroasele premii câștigate, cele mai importante fiind Trofeul „Dorel Baicu” din cadrul Concursului Național de Interpretare „Eduard Caudella”, ediția a III-a și Marele Trofeu din cadrul Festivalului Internațional „Ciprian Porumbescu”, ediția a II-a, dar și ca solist alături de orchestra Filarmonicii de Stat Botoșani.

Andreea Cucu-Burda este lector universitar doctor la clasa de oboi a Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași. A început studiul oboiului în cadrul Colegiului de Artă „Ciprian Porumbescu”, Suceava, la clasa domnului profesor Vasile Bolnavu, iar ulterior a absolvit studiile de Licență, Master și Doctorat la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași la clasa domnului prof. univ. dr. Florenel Ionoaia.

Timp de 9 ani, a fost membră a *Moldovan National Youth Orchestra*, alături de care a dobândit o vastă experiență scenică. Pe parcursul anilor de studiu, a susținut recitaluri și concerte atât în țară, cât și în străinătate, în calitate de solistă sau membră în diferite orchestre sau ansambluri camerale și a participat, obținând premii, la olimpiade zonale și naționale, concursuri naționale și internaționale, la masterclass-uri și evenimente din Piatra Neamț, Bistrița, Galați, Bacău, Cluj Napoca, Iași, București, Suceava, Brașov, Alba Iulia, Baia Mare, Bârlad, Oradea, Miercurea Ciuc, Sibiu, Republica Moldova (Chișinău, Cahul, Orhei), Ucraina (Kiev), Franța și Germania (Berlin, Heilbronn, Löwenstein).

De remarcat este și activitatea bogată cu studenții clasei de oboi a universității ieșene, prin participări la concursuri, numeroase prezentări și recitaluri susținute în cadrul instituției aparținente, precum și masterclass-

uri susținute în cadrul Atelierele de Interpretare, realizate în colaborare cu Colegiile de Arte din Galați, Piatra Neamț, Botoșani.

Bogdan Onofrei s-a format inițial în mediul preuniversitar la Liceul de Artă „Ștefan Luchian” din Botoșani, între anii 1999-2011, perioadă în care a avut parte de îndrumările mai multor cadre didactice, însă cea mai notabilă este a profesorului Cătălin Șobachi.

În 2011 începe studiile universitare la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, având-o ca mentor pe Prof. univ. dr. Elena Ovănescu Pîrvu timp de 6 ani până la finalizarea studiilor de master. Pasiunea pentru muzica programatică îl determină în anii următori să devină absolvent de doctorat, sub îndrumarea Prof. univ. dr. Laura Otilia Vasiliu.

În perioada studiilor universitare a avut o activitate artistică intensă, în special în sfera muzicii camerale, care rezidă în recitaluri, concerte, masterclass-uri și workshop-uri. Se numără printre membrii fondatori ai Orchestrei de Cameră „Sonos Alumni” din cadrul UNAGE, având o evoluție care s-a realizat gradual - membru, șef de partidă, iar în prezent coordonator alături de Lect. univ. dr. Tudor Bogdan Bolnavu.

După finalizarea studiilor doctorale publică volumul „Muzica în imagini și culori. Literatură violonistică din prima jumătate a secolului XX” și îmbină constant cariera didactică cu cea interpretativă. Evoluțiile sale publice sunt diversificate, însă se extind cu precădere în domeniul muzicii de cameră, în diferite formații și captează atenția prin nivelul instrumental bun, sensibilitate particulară, având o adaptare creatoare a mijloacelor tehnice la stil și conținut.

Devine membru fondator al mai multor formații camerale, printre care se numără și ansamblul de muzică contemporană TimbrIS, împreună cu profesori și instrumentiști efervescenți din cadrul universității absolvite, având o activitate artistică intensă în anii următori.

Momentan este cadru didactic la Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă” din Iași, iar începând cu anul 2024 devine Asist. univ. dr. la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” la catedra de muzică de cameră și vioară, alături de profesori cu înaltă ținută academică.

Carla-Maria Antonesei este în prezent doctorand la Universitatea Națională de Muzică București, sub îndrumarea prof. univ. dr. Ion Bogdan

Ștefănescu. Pe parcursul studiilor universitare a abordat cele mai diverse repertorii din literatura flautului, obținând numeroase premii la concursuri importante din România, precum Olimpiada Națională de Muzică, Concursul Internațional „Lira de Aur”, sau concursul organizat sub egida Lions European Musical Competition „Thomas Kutí”. Carla-Maria Stoleru a devenit membră al Filarmonicii „George Enescu” București, membră a prestigioasei *Orchestra Române de Tineret*, colaborator al orchestrei „Camerata Regală” și a orchestrei „Virtuozii” din București. De asemenea, este membră a ansamblului *devotioModerna*, alături de care a cântat în festivaluri de profil sau în recitaluri programate în stagiunile muzicale. Din anul 2019 este și profesor de flaut în cadrul Școlii Gimnaziale de Arte nr. 1 „Iosif Sava” din capitală.

ora 14.00

Moderator: Prof. univ. dr. Cezara Petrescu

Educația muzicală în școala ieșeană (1930 -1950): între reformă, practici și viață culturală

Practici pedagogice și rolul profesorului de muzică

Irina Florian, prof. drd.,

Coordonator științific,

Prof. univ. dr. **Ciprian Ion**

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Educația muzicală în școala ieșeană dintre 1930 și 1950 poate fi descrisă drept un câmp de intersecție între reformă curriculară, practici pedagogice și viață artistică urbană. Studiul propus investighează modul în care rețeaua școlară ieșeană – înțelesă ca sistem cultural-educativ care integrează școli primare, licee, școli normale, atenee populare, cămine culturale, parohii și Radio-Moldova – funcționează ca infrastructură culturală, transformând norme educaționale și resurse instituționale în performanță sonoră și memorie locală. Cercetarea se bazează pe un corpus de presă digitizată (Evenimentul, Opinia, Moldova Liberă,

Lupta Moldovei), corelat cu documente din arhiva Conservatorului „George Enescu” și cu sintezele recente privind învățământul artistic ieșean și istoria muzicii românești. Analiza urmărește, în special, formatul șezătorilor și al serbărilor școlare, repertoriile corale, montajele scenice și colaborările cu instituțiile de spectacol, prin care se configurează o veritabilă „gramatică a prezentării”: rotația formațiilor, alternanța timbrală, gradația dificultății și integrarea repertoriului folcloric și cult. În centrul acestui dispozitiv se află profesorul de muzică, definit ca operator al sensului, mediator între sala de clasă, scenă și instituțiile profesioniste, responsabil de organizarea audii, constituirea corului și articularea unor trasee coerente de vizibilitate publică. Cazul ieșean este propus ca studiu de caz local al dinamicii prin care educația muzicală școlară contribuie la profesionalizarea etnicității muzicii românești și la configurarea unei culturi sonore urbane recunoscutibile.

Cuvinte cheie: educație muzicală; Iași; rețea școlară; practici pedagogice; cor școlar; serbări și șezători școlare; profesor de muzică; infrastructură culturală.

Irina Petronela Florian este absolventă a Universității de Arte „George Enescu” din Iași, unde a obținut licența în Muzică (2000), cu specializări în muzicologie, predare muzicală și instrument, precum și licența în Drept (2010) la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Din 2001, activează ca profesor titular de pian la Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă” și, din 2010, ocupă funcția de inspector școlar pentru Educație muzicală la Inspectoratul Școlar Județean Iași, coordonând activități muzicale, de coregrafie și teatru. În calitate de inspector școlar coordonează și organizează concursuri și olimpiade de profil, cercuri pedagogice și comisii de examene. Colaborează cu Universitatea Națională de Arte „George Enescu” ca mentor de practică pedagogică, orientând formarea profesională a studenților. Elevii săi au obținut premii în competiții naționale și internaționale, printre care se numără Livia Frana, absolventă nevăzătoare a Liceului Special „Moldova” din Târgu Frumos. Sub îndrumarea sa începând din 2012, Livia a devenit, în 2023, prima studentă nevăzătoare admisă la pian la Universitatea Națională de Arte „George

Enescu”, un rezultat ce reflectă abordarea incluzivă. Publicațiile sale includ lucrări în reviste de specialitate, iar în 2021 a lansat cartea *Repere esențiale ale literaturii pianistice a Barocului în creația lui Johann Sebastian Bach și Domenico Scarlatti*. În prezent, urmează un doctorat la Universitatea Națională de Arte, având ca temă „Cultura muzicală ieșeană din prima jumătate a secolului XX”, ilustrând astfel dedicarea sa continuă față de educația artistică.

Binomul Sigismund Toduță – Ana Blandiana

Sorana Dascălu, Drd.,

Coordonator științific,

Prof. univ. dr. **Cezara Petrescu**,

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Relația dintre Sigismund Toduță și Ana Blandiana se constituie într-un exemplu relevant de dialog inter-artistic între compoziția muzicală și creația poetică. Corespondența dintre cei doi oferă informații valoroase despre mecanismele de transpunere a textului literar în discursul sonor și despre modul în care poezia devine catalizator al procesului componistic. Versurile Anei Blandiana, caracterizate prin densitate semantică și claritate formală, au constituit un suport expresiv pentru realizarea unui număr însemnat de lieduri, în care Toduță explorează relația dintre accentul prozodic și frazarea muzicală, dintre tensiunea verbală și organizarea armonică. Aceste creații vocale evidențiază tendința compozitorului de a integra structura poetică în arhitectura muzicală, generând o unitate de expresie între limbajul verbal și cel sonor. Studiul de față își propune să analizeze corespondența și interacțiunile estetice dintre cei doi creatori, urmărind modul în care dialogul lor artistic a contribuit la dezvoltarea unei sinteze între discursul poetic și cel sonor în cadrul muzicii românești contemporane.

Cuvinte cheie: Sigismund Toduță, Ana Blandiana, *lied*, corespondență.

Sorana-Mihaela Dascălu (n. 2000) este doctorand în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, programul de doctorat științific (anul II), sub îndrumarea prof. univ. dr. Cezara Petrescu. Tema cercetării sale, intitulată *Relația Sunet–Cuvânt în creația de lied a compozitorilor Mihail Jora și Sigismund Toduță*, investighează raportul dintre expresia poetică și structura muzicală românească a secolului XX. În cadrul studiilor de licență, a finalizat specializarea Muzică (Pedagogie), având ca subiect al lucrării *Aspecte ale dramaturgiei în opera Oedip de George Enescu*. Ulterior, a continuat studiile de master la două specializări: Muzicologie (2023), cu disertația *Aspecte ale valorificării folclorului în creația lui Mihail Jora*, și Dirijat cor (2024), cu lucrarea *Creația de inspirație folclorică pentru ansambluri mixte*. A participat la numeroase simpozioane și conferințe de specialitate, între care *Musicologia Mirabilis* (2022), cu studiul *Mihail Jora – noua cale a liedului românesc. Patru cântece pe versuri de Tudor Arghezi*, și *Musicologia Mirabilis* (2023), cu cercetarea *Folclorul românesc prelucrat în lucrările corale ale compozitorului Mihail Jora*. În anul 2024, a susținut comunicarea *Popasuri în creația de lied a compozitorului Mihail Jora* la Conferința Internațională a Școlilor Doctorale, iar în 2025 a prezentat studiul *Confluente poetico-muzicale în liedul toduțian*, la Conferința *Multidisciplinary Perspectives in Music Research*. În același an, în cadrul **Festivalului Muzicii Românești – Colocviul de Muzică Românească**, ediția a II-a, a valorificat cercetarea *Scrisori și sunete: Corespondența lui Sigismund Toduță – o călătorie în timp*. Din anul 2021, Sorana Dascălu activează ca profesor de educație muzicală în județul Neamț, având ca obiectiv formarea sensibilității artistice și cultivarea pasiunii pentru muzică în rândul tinerelor generații.

**Relația compozitorilor polonezi cu biserica, în a doua
jumătate a secolului XX. Krzysztof Penderecki – *Seven Gates
of Jerusalem***

**Viviana Farcaș, drd.,
Coordonator științific,**

Prof. univ. dr. **Laura Otilia Vasiliu**

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Istoria Poloniei este indisolubil legată de Biserica Catolică, aceasta fiind mai mult decât o simplă instituție religioasă: a fost un pilon central al identității naționale poloneze, un depozitar al patrimoniului cultural și o forță morală și socială. Apartenența la catolicism nu a reprezentat doar un sistem de credințe personale pentru mulți dintre compozitorii contemporani, ci a fost o parte integrantă a identității lor artistice, o forță care a păstrat spiritul național în timpul perioadei comuniste. Relația dintre credință și națiune a devenit o sursă puternică de inspirație creatoare, modelând operele lor atât în formă, cât și în conținut. Îmbinând tendințele de avangardă ce se pliau exemplului din Vest, Krzysztof Penderecki a folosit limbajul catolicismului pentru a explora temele suferinței, răscumpărării și speranței, creând un corp de lucrări care este esențial atât pentru patrimoniul muzical polonez, cât și pentru cel global. Cercetarea de față își propune să traseze conturul muzicii poloneze cu subiect religios din anii 1960-1980 și să surprindă valențele sociale, culturale, morale, spirituale ale societății europene ce au influențat Polonia, cu aplecare asupra simfoniei *Seven Gates of Jerusalem*.

Cuvinte cheie: Krzysztof Penderecki, muzica poloneză, avangardă, subiect religios, simfonia *Seven Gates of Jerusalem*

Viviana Farcaș (n. 1995) este doctorandă în anul V la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, la clasa Prof. univ. dr. Laura Vasiliu, având ca temă de cercetare *Muzica sacră în secolul al XX-lea: de la „dispariția” la reconstrucția sa*. A absolvit specializarea Muzicologie la aceeași universitate, clasa Prof. univ. dr. Laura Vasiliu, sub îndrumarea căreia și-a încheiat studiile de licență și master. Pe parcursul anilor de studii, a participat la diverse simpozioane și colocvii, precum și la Concursul Național Studentesc de Muzicologie, organizat de Universitatea Națională de Muzică București, unde a obținut premiile II (la edițiile din 2015 și 2016) și I (ediția 2017). A publicat articole de critică muzicală în revista ARTA și studii de muzicologie (*Muzica sacră în creația lui Igor Stravinski. Considerații generale/ Sacred Music in Igor Stravinsky's work. General considerations*) în periodicul științific Artes. *Revista de muzicologie/Artes*.

Journal of Musicology; s-a implicat în organizarea și prezentarea unor evenimente muzicale din stagiunea academică ieșeană.

Joi, 4 decembrie, 2025 sala Symposion

ora 9.30

LANSARE VOLUM

Artes. Revistă de muzicologie/Artes. Journal of Musicology,
nr. 31, Editura Artes, Iași, 2025

Moderator: Conf. univ. dr. **Diana Beatrice Andron**

Invitați: Prof. univ. dr. **Laura Otilia Vasiliu**

Conf. univ. dr. **Gabriela Vlahopol**

Ora 10.00

Moderator: Prof. univ. dr. **Cezara Petrescu**

**Mihaela Constantin – între moștenire artistică și
pedagogie interpretativă**

Conf. univ. dr. **Doina Grigore**

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Prezentarea aduce în atenție figura pianistei și profesoarei Mihaela Constantin, și relevă modul în care arta și pedagogia ei au marcat destinul a generații de pianiști și muzicieni. Descendentă a școlii lui Wilhelm Kempf, Mihaela Constantin a cultivat un rafinat cult al sunetului, o lectură profundă a structurii muzicale și o atenție deosebită pentru construcția planurilor sonore, abordând un repertoriu variat, cu predilecție pentru clavecinistii francezi, și pentru Saint-Saëns, Fauré, Satie și Mozart. Comunicarea

explorează atât universul său interpretativ, cât și ethosul pedagogic bazat pe responsabilizare și umanitate, lipsit de orice formă de presiune agresivă. Impactul său asupra studenților – mulți dintre ei deveniți profesioniști activi în mediul artistic național și internațional – este analizat ca parte integrantă a moștenirii sale culturale și umane. Lucrarea propune astfel un portret sintetic al unei personalități pentru care arta sunetului și umanismul pedagogic au fost inseparabile.

Cuvinte cheie: moștenire artistică, pedagogie muzicală, sunet pianistic, interpretare

Pianista **Doina Grigore**, absolventă a Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, în anul 1990, la clasa conferențiar univ. dr. Mihaela Constantin, a participat la numeroase cursuri de interpretare în Belgia (Angeline Ponedeppeyre), Ungaria (Attila Nemethy), Elveția (Joseph Colom, Edith Fischer, Jorge Pepi). În 2006 și-a susținut Teza de doctorat la Universitatea Națională de Muzică din București. În anii 2010 și 2012 a susținut recitaluri alături de violonistul Sherban Lupu la Filarmonica de Stat „Moldova” din Iași, precum și la Suceava, în cadrul Festivalului Internațional al Artelor. A fost invitată, de asemenea, ca acompaniator la cursurile Sherban Lupu „Violin Masterclass”, desfășurate la Turda (2013) și ale violonistului român Alexandru Tomescu, de la Mihăileni (2016). În anul 2012, a adus în atenția publicului din Germania lucrări ale compozitorilor români contemporani, dar și ale lui Enescu și Bartók, în cadrul unui turneu realizat în Berlin, Mannheim și Oldenburg. În anul 2016 a concertat în formație de Trio, alături de Elena Ovănescu (vioară) și Sebastian Vîrtosu (cello), pe scenele Filarmonicilor din România (Iași, Bacău) și Republica Moldova (Chișinău), precum și în cadrul Festivalului de Muzică de cameră de la Dobritch (Bulgaria). Pe lângă activitatea de pianist acompaniator, susținută la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, Doina Grigore a concertat și în calitate de solist, pe scenele din România, Italia, Elveția, Ungaria. Repertoriul dumneaei cuprinde lucrări ce acoperă o vastă arie stilistică, de la Baroc până la muzica modernă și contemporană.

Muzicile extraeuropene la Expoziția din 1889 și ecoul lor în modernismul francez: cazul Claude Debussy

Maria Isabela Nica, asist. univ. drd.,

Coordonator științific,

Prof. univ. dr. **Laura Otilia Vasiliu**

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași, România

Rezumat: Expoziția Universală din 1889 reprezintă un moment-cheie în receptarea muzicilor extraeuropene în Occident, oferind compozitorilor francezi un contact direct cu tradiții sonore radical diferite. Influența evenimentului asupra lui Claude Debussy este bine cunoscută, însă înțelegerea acestui fenomen a evoluat considerabil odată cu dezvoltarea cercetărilor muzicologice. Înaintea contribuției lui Annegret Fauser, studiile se limitau la observații dispersate: Edward Lockspeiser discuta influența gamelanului asupra lui Debussy fără a contextualiza cultural evenimentul, iar François Lesure și Vladimir Jankélévitch se concentrau în principal asupra esteticii compozitorului. În mediul american, lucrări precum *The Exotic in Western Music* (Jonathan Bellman) sau *Musical Exoticism* (Ralph Locke) au creat un cadru teoretic al exotismului, dar nu au analizat sistematic dimensiunea muzicală a Expoziției. Monografia lui Annegret Fauser, *Music at an Exhibition: The 1889 World's Fair in Paris* (2005), reprezintă primul studiu amplu asupra fenomenului. Autoarea propune o lectură interdisciplinară, integrând perspectiva politică, socială și culturală și redefinind Expoziția ca o „enciclopedie a modernității târzii”. Această abordare a deschis drumul unor cercetări ulterioare, precum cele ale lui Jann Pasler sau Pascal Ory, consolidând înțelegerea evenimentului ca spațiu intercultural și instrument ideologic. Pe acest fundal, comunicarea de față va urmări modul în care Claude Debussy asimilează experiențele sonore ale Expoziției, concentrându-se pe ciclul *Estampes*, unde *Pagodes*, *La soirée dans Grenade* și *Jardins sous la pluie* exemplifică prelucrarea idiomurilor

non-occidentale, și pe *Ibéria* din *Images pour orchestre*, unde aceste influențe sunt, de asemenea, integrate.

Cuvinte cheie: Exotism, Claude Debussy, *Etampes*, *Pagodes*, gamelan

Maria-Isabela Nica este asistent universitar doctorand la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, unde, sub coordonarea Prof. univ. dr. Laura-Otilia Vasiliu, desfășoară activități didactice și de cercetare. Începând cu 2025, susține seminarii de hermeneutică și muzicologie, în paralel cu activitatea de documentare asupra fenomenelor contemporane, precum multiculturalismul, polistilismul și *World Music*. Publicațiile sale reflectă direcțiile principale ale cercetării doctorale: articolul „Fenomenul *World Music* în viziunea lui Philip V. Bohlman” (2024), inclus în volumul *Conferinței Internaționale a Școlilor Doctorale* din Iași, studiul colectiv „Simfonia de cameră *The Hills of Change*” (Revista *Muzica*, 2025), precum și comunicarea „Între globalizare și identitate: polistilism și *World Music* în postmodernism”, prezentată la Conferința Națională a Școlilor Doctorale (Iași, 2024). Pe lângă activitatea academică și editorială – începută în 2019 și desfășurată în colaborare cu *Radio România Muzical*, *Revista Festivalului Internațional „George Enescu”*, *Revista Muzica*, *Actualitatea Muzicală*, *Revista Artes*, *ACORD* sau *Revista Timpul* – Maria este membră, din 2021, a Uniunii Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali din România. De asemenea, aceasta colaborează în departamentele de management și comunicare culturală a unor importante instituții și festivaluri din țară și străinătate. Dintre acestea amintim: Orchestra de Tineret a Uniunii Europene (EUYO), Festivalul Internațional „George Enescu”, Festivalul RadiRo, Concursul Internațional „George Enescu”, Festivalul Muzicii Românești și Classix Festival.

Mihaela Vosganian: Oratoriul *Iisus cu o mie de brațe*, ritual sonor și memorie colectivă

Oana Zamfir, asist. univ. drd.,

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași, România

Coordonator științific,

Prof. univ. dr. **Laura Otilia Vasiliu**

Rezumat: În ultimele decenii, studiile dedicate muzicii românești postbelice au atras atenția asupra modului în care generațiile de compozitori au asimilat modernismul, avangarda și tendințele postmoderne, configurând o hartă stilistică *fluidă*, în care tradiția și inovația coexistă. În acest cadru complex, relația dintre creație și pedagogie devine esențială pentru înțelegerea genealogiei estetice. Lucrarea de față se înscrie în această direcție, investigând descendența compozitoarei Myriam Marbé și modul în care moștenirea ei se reflectă în scriitura discipolei Mihaela Vosganian. Abordând creația Marbé ca nod formativ în modernismul românesc, studiul urmărește nu reproducerea unui stil, ci transmiterea unei atitudini estetice: libertatea expresivă, rigoarea tehnică și deschiderea către reflecția spirituală. Aceste coordonate se regăsesc într-o formă personală în lucrarea analizată, oratoriul *Iisus cu o mie de brațe* aparținând compozitoarei Mihaela Vosganian. Gândit în douăsprezece părți, oratoriul devine un spațiu ritualic al memoriei, un discurs vocal-simfonic ce îmbină declamația, stratificările timbrale și gesturile sonore ale semiografiei contemporane, cu o meditație poetică asupra suferinței colective și a transfigurării. Analiza relevă modul în care Mihaela Vosganian își afirmă individualitatea componistică: între **introspecție** și **dramatism**, între simboluri sacre și expresie modernă. Astfel, descendența Marbé–Vosganian nu se definește prin *imitație*, ci prin continuitatea unui ethos creator care a marcat profund evoluția compozitoarelor contemporane. Studiul demonstrează că această filiație reprezintă un exemplu relevant al modului în care pedagogia artistică poate genera direcții originale în peisajul muzicii românești actuale.

Cuvinte-cheie: Myriam Marbé; descendență componistică; modernism românesc postbelic; ritual sonor; semiografie contemporană

Oana Zamfir este asistent universitar doctorand la Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, unde susține seminarii de *Critică și Principii ale presei muzicale*, sub îndrumarea lect. univ. dr. Mihaela Balan. Cercetarea sa din perioada anilor de doctorat, coordonată de prof. univ. dr. Laura Otilia-Vasiliu, aduce în atenție tema „Feminism în creația muzicală. Descendente ale clasei de compoziție Myriam Marbé”. A studiat vioara timp de 12 ani, la Liceul de Artă „Ștefan Luchian” din Botoșani, concentrându-se, ulterior, asupra laturii teoretice. În anul 2019 a finalizat studiile de licență ale aceleiași specializări, Muzicologie, la Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima”, Cluj-Napoca, masteratul fiind realizat în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” - până în anul 2023. Studiul său din perioada anilor 2018-2019 a adus în prim plan ritualul arhaic în arta componistică din perioada comunistă, oferindu-i oportunitatea de a începe un stagiul de cercetare la Universitatea „Carl von Ossietzky”, Germania. În acest context, a înregistrat convorbiri cu Violeta Dinescu, la Oldenburg, dar și cu membrii Institutului Sophie Drinker, din Bremen, accesând documente și articole direct din arhiva Myriam Marbé. În aceeași perioadă a publicat un interviu în revista „Muzica”, spre a aduce în atenție una dintre figurile muzicale contemporane de excepție, compozitorul Dan Dediș, având ca punct de plecare opera „O scrisoare pierdută” inspirată de piesa de teatru a lui Ion Luca Caragiale. Este membru fondator al revistei Opera Charm Magazine, ce integrează articole precum *Theaters of the world, Legends, Critics and Reviews, Conductors of the future*, alături de interviuri ce vizează domeniul operei. Din anul 2019 – până în prezent, este profesor de Educație Muzicală și Studii Muzicale Teoretice, valorificând din plin metodele interactive în formarea elevilor pe plan muzical și pregătind, totodată, corul de copii fondat în primul an al activității sale. În 2024, s-a alăturat echipei de organizare a celei de-a XXVI-a ediții a Festivalului Muzicii Românești (14–20 octombrie). În același an, studiul său „Myriam Marbé – Avangardă și neutralitate ideologică” a fost publicat în volumul *Ce și cum cercetăm în domeniul artistic? Conținuturi și metode* (Conferința Internațională a Școlilor Doctorale, Universitatea

Națională de Arte „George Enescu”, Iași, 2–3 noiembrie 2023), Editura Artes, Iași. Este co-autor al studiul „Simfonia de cameră *Dealurile schimbării*”, publicat în *Muzica (Revista de Muzicologie)*, nr. 6 / 2025.

Aria Ilenei din opereta *Plutașul de pe Bistrița* între identitate, stil, dramaturgie și hermeneutică muzicală

Asist. univ. dr. **Eliza Paraschiva Solomon**

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Studiul examinează aria Ilenei din opereta *Plutașul de pe Bistrița* de Filaret Barbu ca moment nodal în procesul de configurare a unei identități stilistice autohtone în teatrul muzical românesc al secolului al XX-lea. Integrată într-un gen importat din spațiul central-european, opereta românească evoluează într-un context al modernității periferice, unde tensiunea dintre modelul occidental și matricea folclorică națională generează o dialectică structurală specifică. Filaret Barbu capitalizează această dialectică nu prin citat folcloric, ci prin transmutarea folclorului în principiu compozițional și în schemă de gândire muzicală, ceea ce permite conturarea unui idiom hibrid, organic, profund coerent.

Aria Ilenei este abordată în cadrul unei analize multidisciplinare — muzicologică, semiotică, antropologică și hermeneutică — pentru a evidenția modul în care structura melodică, tratamentul armonic cu inflexiuni modale, temporalitatea flexibilă și orchestrația rarefiată converg spre construirea unei identități afective feminine de sorginte tradițională. Demersul evidențiază specificul „interiorității vocale” ca fenomen estetic și antropologic, în care vocea feminină devine vector al memoriei culturale și al ritualității comunitare. Prin disocierea dintre timpul obiectiv al acțiunii scenice și timpul subiectiv al trăirii, aria instituie un „regim liric de interioritate”, ceea ce îi conferă funcția de pivot dramaturgic în arhitectura operei. Concluzia demonstrează că aria

Ilenei depășește statutul de episod liric pentru a deveni un reper paradigmatic al sintezei dintre tradiție și modernitate, confirmând potențialul operetei românești de a genera forme înalte de expresie artistică într-o topografie culturală aflată sub semnul negocierii identitare.

Cuvinte-cheie: operetă românească, Filaret Barbu, *Plutașul de pe Bistrița*, aria Ilenei, identitate sonoră autohtonă

Soprana **Eliza Irina Solomon**, actualmente asistent universitar doctor în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, și-a început formarea muzicală la Liceul de muzică „Tudor Ciortea” din Brașov, sub îndrumarea profesorilor Doina și Virgil Mihailescu. Ulterior, și-a finalizat studiile de licență și masterat la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași. Prin programul Erasmus, Eliza Irina Solomon a studiat în primul an de masterat la „Conservatorul Național de Muzică” din Atena. Pe parcursul studiilor, a obținut mai multe premii la competiții naționale și internaționale și a participat la masterclass-uri de operă și lied, avându-i ca mentori pe Maria Slătinaru Nistor, Sofia Kontossi, Anna Karkania, Mariana Nicolesco și Jean Philippe Lafont. Debutul său operistic a avut loc cu rolul principal în „Încoronarea Popeei” de Claudio Monteverdi la Conservatorul Național de Muzică din Atena (2015), urmat de interpretarea rolului Dido din „Dido and Aeneas” de Henry Purcell, într-un proiect realizat de studenții clasei de dirijat Andrei Hrubaru-Roata și Lucian Cheran, sub îndrumarea lui Victor Zaharia, alături de artiști de la Opera Națională Română Iași și Filarmonica Moldova Iași, precum și de studenți ai Universității de Arte „George Enescu”, secția canto (2017). Totodată a debutat în 2021 în cadrul festivalului „Vienna Opera Academy” din Viena în rolul Violetta din „La Traviata” – G. Verdi. A susținut numeroase recitaluri în România, Grecia, Austria, Republica Moldova și Ucraina.

Nicolae Coman – Anotimpuri în conversații sonore

Conf. univ. dr. Mihaela Gârlea

Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași

Rezumat: Periplusul miniatural *Anotimpurile pentru pian solo* de Nicolae Coman, prezentat în cadrul Festivalului Muzicii Românești, ediția a XXVII-a (2025) de către pianista Mădălina Busuioc și Mihaela Gârlea (în dublă ipostază, aceea de prezentator, respectiv recitator) a însemnat configurarea unui timp sonor în care versul japonez (haiku) și-a eliberat ancora în adâncul universului muzical comanian generând stări contrastante ce alternează între introspecție și extrospecție, lumină și întuneric, extaz și agonie, libertate și îngrădire, ironie, bucurie, umor, nostalgie, tristețe, proiectând înspre ascultător metafore, sensuri, ipostaze, conjuncturi. Ciclul de cicluri *Anotimpurile pentru pian solo* îl poartă pe audient pe cărările transcendenței. Copilăria (*Semne de verde crud*), tinerețea (*Eufonii de vară*), maturitatea (*Semne de toamnă*) și bătrânețea (*Semnele iernii*) își găsesc concluzia în inevitabilul și datoratul sfârșit (*Cele cinci reverii – Epilog*). Cele cinci cicluri de miniaturi, reunite în ciclul de cicluri, își trăiesc propriul destin, propria viață, într-o succesiune temporală predefinită. Elementele constitutive care le leagă în raportul poetico-muzical alcătuiesc pretexte și contexte vii în conversația dintre „vocea” pianului și vocea recitatorului, într-un schimb continuu de sensuri. De exemplu, ploaia, iarba, norii, stelele, nopțile, bezna, râurile, lumina, porțile încremenite, își găsesc conturul în limbaje bartokiene sau în grația baletelor rusești cu salturi expresive și statuare, cu sens de primăvară ca anotimp, în culorile inocenței specifice copilăriei. Tema *Nicolae Coman – Anotimpuri în conversații sonore* propune identificarea posibilelor dialoguri fundamentale ale omului cu sinele, din perspectiva gândirii muzicale a lui Nicolae Coman în *Anotimpurile pentru pian solo*.

Cuvinte cheie: pian, haiku, metaforă, sens, viață

Mihaela Gârlea este absolventă a Facultății de Interpretare Muzicală, specializarea Canto, dar și a Facultății de Textile-Pielărie a Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași. A absolvit un Master în Muzicologie, precum și Studiile postuniversitare de Didactician, fiind formator de profesori. Este conferențiar universitar doctor la universitatea ieșeană unde predă Canto Jazz-Muzică ușoară, Istoria Jazzului și Didactica Artei vocale. Actualmente este masterand la Facultatea de Teologie. A lansat albume cu muzică sacră, a scris numeroase articole și cărți de specialitate în publicații cotate național și internațional, a realizat, editat și publicat materiale didactice audio-video, precum și cărți destinate copiilor; a obținut numeroase premii și distincții la concursuri (muzică, teatru, carte) și alte manifestări culturale. A realizat emisiuni pentru copii, emisiuni mondene, dar și emisiuni despre jazz. Are propria revistă de educație și cultură, Revista MIGALo. Este membru în Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România, în calitate de Muzicolog.

Aspecte interpretative si stilistice in spatiul sonor al lui Oscar Peterson

Andrei Tase A&AT HeartBeat Production, Prof. Dr., Pitești, România

Rezumat: Cercetarea are ca obiectiv identificarea și cuantificarea influențelor stilistice, interpretative, improvizatorice și componistice din creația pianistului canadian de jazz Oscar Peterson.

Metodă. Am studiat aprofundat operele mai multor pianiști geniali din secolele XIX și XX în ideea de a identifica precursori ai artistului canadian. Din analiza datelor, pianiștii cei mai influenți pentru creația petersoniana s-au dovedit a fi: Franz Liszt, Thomas Waller, George Gershwin și Art Tatum.

Rezultate. Liszt – părintele rapsodiei, recunoscut prin virtuozitatea sa, l-a influențat pe Peterson mai ales tehnic prin intermediul unui discipol care i-a predat lecții de pian; Waller – părintele blues-ului genuin, și-a exercitat influența prin scara de blues pe care se bazează improvizatia lui Peterson; Gershwin – fondatorul școlii muzicale naționale americane, l-a influențat pe Oscar Peterson prin

temele *Liza*, *Fascinating Rhythm*, *Summertime*, etc.; iar Tatum – un veritabil atlet al claviaturii, prin stilul muzical de jazz și prin virtuozitatea incredibilă, la care Peterson a ajuns abia după un deceniu de studiu extrem. Lucrarea în extenso va mai conține un tabel comparativ al personalităților, o cuantificare semicantitativă a influențelor, ca și exemple muzicale ilustrative de improvizații melodice și block chords.

Concluzii. Cercetarea identifică patru artiști influențiali principali pentru Oscar Peterson: un european, un american de sorginte europeană și doi afroamericani. Această influență este sesizabilă pe palierele tehnic, stilistic, interpretativ, improvizatoric și componistic. Între cei patru precursori ar exista mai degrabă o relație de complementaritate decât de suprapunere.

Cuvinte cheie: aptitudini tehnice, frazare, stil, interpretare

Andrei Tase a absolvit studiile de licență (2015-2019) și masterat (2019-2021) la Academia Națională de Muzică „George Dima” din Cluj, Interpretare Muzicală Chitară Clasică. În 2024 a susținut teza de doctorat profesional în domeniul muzical, la Școala Doctorală de Muzică și Teatru din cadrul Universității de Vest Timișoara. A participat activ la peste 40 master-class cu chitariști prodigioși din Franța, Grecia, Anglia, Israel, Rusia, Spania, Cuba, etc.. Are 24 de producții muzicale, cele mai multe incluse în albumele „HeartBeat 1” și „HeartBeat 2” și peste 200 de concerte în țară și străinătate. Publicațiile și conferințele de la Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Bușteni, sunt centrate pe aspecte interpretative și stilistice în spațiul sonor rapsodic și post-rapsodic, paradigma transformațională meeùsiană și alte concepte neoriemanniene, ca și pe idei muzicale izvorâte de la Aurel Stroe.